

Si scires quantam, heu! quantam Rex impie cladem
Et tibi, et Ægypto toti virga illa ferebat!
Principio in columbrum immanem conversa, minacem (a)
25 Exsertans linguam, improvisaque guttura pandens,
Dentibus indignans, infrendensque ore voravit
Quos similes fecere Magi, aut finxere dracones.
Percussus virgâ tabo, obscoenoque cruento (b)
Infectum se se obstupuit septemfluis amnis.
30 Interclusi animam, suffocatique repente
Interiere omnes sanioso in sanguine pisces.
Stagna lacus, fontes manabant sanguine putri,
Nec sedare sitim fas, aut restinguere lympha.
Dein virgâ Nilus rursus percussus eâdem
35 Foedam colluviem densissimaque agmina fudit
Ranarum. (c) Totam subitâ urbem, compita,
calles,
Interiora etiam et secreta cubilia, mensas
Atque dapes, spissi glomeratae pulveris instar,
Miscentesque atrox, et illaetabile murmur
40 Omnia complebant, foedabantque omnia ranae.
Dein Culices, (d) dein Muscarum genus omne,
nigrante
Turbine, et obscuro nimbo coelum omne tegebant,
Et noctem ex oculis, exoptatamque quietem

(a) *Exod. C. 7. V. 10*

(b) *Exod. C. 9 V.6.*

(c) *V. 23. et seq.*

(d) *V. 20.*

Et somnum, stimulo, et multo stridore fugabant.
45 Successit quo mira in pecudes saevissima pestis: (a)
Lanigerique greges, et passim armenta jacebant
Per campos, tetro inficiebant aëra tabo.
Affixit nova deinde lues pecudesque virosque,
Sordida serpebant, gliscebant ulcera, foedi
50 Manabant, arrodebant carnem, ossaque vermes.
Nec verò hîc juvere Magos (b) praestigiae et artes.
Circaceae, probrosam hanc ab se avertere pestem
Nullis carminibus miseri potuere, nec herbis.
At Rex (c) nec mentem insanam, nec ferrea corda
55 Exuerat, promissa dabat, promissa negabat.
In coelum intendit Moses virgam (d) illicet omne
Horruit, et justas coelum assurrexit in iras.
Antehâc vix tonitru auditum, et vix cognita
grando
Ægypto: iratum coelum vix viderat unquam.
60 Tum primûm elisos in terram è nubibus ignes
Vidit et obstupuit saxosum grandinis imbre,
Et coeli irarum plenum horrisonumque fragorem.
Depopulabatur Silvas vastabat et agros
Grando, dejectae pini, cedrique ruebant
65 Cum gemitu: diram intentabant omnia mortem.
Rex incusabat se se, et recipiscere tandem (e)
Velle videbatur; sed vix terrore solutus;

(a) *V. 10.*

(b) *C. 8. V. 6.*

(c) *V. 17. et 24.*

(d) *V. 12.*

(e) *V. 27.*

Rursus ad ingenium vecors, fraudesque redibat,
Ecce Locustarum novus et spississimus im-
ber (a)

70 Ad virgae nutum irruit, et quae grando reliquit
Omnia consumpsit, pessum dedit omnia dente.
Lugebant campi, camposque effusa per omnes,
Perque domos etiam nubes inimica volabat,
Alatamque famem Ægypto, excidiumque ferebat.

75 At Pharao, needum ingenium, aut desuescere
fraudes.

Rursus ad imperium Mosis, virgaeque vo-
cantis,

Incubuere repentinae, horrendaeque tenebrae,
Quas sentire manu, quas attractare licebat,
Et quales nunquam retrō olim viderat orbis.

80 Nulli accensi ignes poterant, funeralia nulla
Aut lucem impertiri aliquam, aut solatia ferre,
Aut tam crudelem, et tam spissam vincere noc-
tem (b)

Terribiles visu formae, larvaeque tremendo (c)
Et sonitu circum et vultu horroremque metumque

85 Augebant. Lux interea placidissima, grandi (d)
Miraclo, Hebraeis, medijs ridebat in umbris.
In media Ægypto, nullam sensere priorum
Plagarum, nullas et nunc sensere tenebras.
Prodebat se se, et palam erat manus Omnipo-
tentis.

(a) V. 4.

(b) C. 10. V. 13.

(c) Sap. 18. V. 1.

(d) V. 22.

90 At gravior clades, magé tristis plaga manebat.
Quotquot erant primi geniti, et spes prima pa-
rentum. (a)

Cui Pharao haeredi sceptrum, et diadema parabat,
Quique ad pristinum natus, modo primus in auras
Exisset, cunctos mors, et nox abstulit una.

95 Heú quantam, et quam tristem cladem! Funera
ubique,
Clamoresque et singultus, et Matrum ululatus!
Tum demum victus Pharao, (b) concessit abi-
rent

Hebraei: et jam bina illos praeante columnā
Ibant; sed neicum multum processerat agmen;

100 Poenituit Pharaonem. Ipse, inumeraque pha-
langes,
Et quot erant Currus, (c) et equi, atque exerci-
tus omnis

A tergo instabant, nova rursum nectere vincla,
Atque iterum totam captivam adducere gentem.
Ut vidit Moses venientes, sustulit altē

105 Virgam et Erythraeos percussit verbere fluctus.
Tūm verō, Mare divisum (mirabile dictu)

Terram inter fluctus, nudamque reliquit arenam.
Hinc atque hinc undae (Mirūm!) in latera ardua
utrinque

Arreetae steterunt, vasti instar montis, et ibant

110 Insuetum per iter, siccisque per aequora plantis
Hebraei. Pharao sed enim, Currusque, Virique

(a) Ex. 12. V. 29.

(b) Ex. 13. V. 17.

(c) V. 27.

(d)

- Cum grandi armorum fremitu, et clamore sequaci
Instabant, quā per fluctus via strata patebat.
Insani, qui credebant, iter illud apertum.
115 Esse sibi! Adverso contrā stans littore Moses
Virga iterum increpuit. Portentum! Protinus al-
tae (a)
Undarum moles et praeruptissimi aquarum
Montes, praecepites superincubuere, superbū
Et Regem, et cum Rege Acies, Currusque, Vi-
rosque
120 Una omnes, atque infanda involvere ruina,
Gurgitibusque, et mantosis vastique sepulchris.
Tot nuper, nusquam apparebant. Nemo superstes,
Qui saltem cladem Ægypto, et portenta refer-
ret (b)
En quantum Ægypto cladem virga illa ferebat!
125 Magnus nimirum ó DEUS, et solus DEUS es Tu!
Vilem etiam virgam, cum vis, facis Omnipotentem!

REFUGIUM.

DEUS NOSTER REFUGIUM ET VIRTUS, ADJUTOR IN
TRIBULATIONIBUS, QUAE INVENERUNT NOS NIMIS.

Ps. 45. V. 2.

CARMEN XVIII.

Quām sumus ah! miseri mortales! Nascimur
omnes

(a) *Ex. 14. V. 6.*

(b) *Unus ex eis non remansit Ps. 105. V. 11.*

- Flendo: sentimus primo ipso in limine vitae
Quae mala nos, et quanta manent, et poenitet
auram
Vitalem hausisse, et materno exīsse sepulchro.
5 Flendo etiam morimur. Lachrymae tunc sponte
fluentes
Injussae exsiliunt, morientum et lumina clau-
dunt.
Humanum luctus vitam coneludit utrinque,
A luctu ordimur, luctu finimus eandem:
A fine in finem lachrymarum uberrima vita est.
10 Felices, quibus extremas, aegrēque cadentes (a)
Expressit jam mors lachrymas! Felicior ille (b)
Qui needum natos, nec vidit quae mala fiunt
Sub Sole, et needum cervice exceptit acerbum
Triste jugum, infelices quod portamus Adami (c)
15 Posteri ab ipso utero jam Matris ad usque Se-
pulchrum!
Vita Mare, et Littus Mors est quō dentimus.
Illāc
Imus per fluctus, et amararum undique aquarum
Conflictus, per mille vices, per mille pericla.
Quemque suae excrēcent poenae, curaeque re-
mordent
20 Arcanae: suus unicuique reciprocat aestus,
Itque, reditque, et sopiri, et requiescere nescit.
Hunc morbi excruciant; illum premit improba
egestas.

(a) *Ecclesiastes C. 4.*

(b) *V. 2.*

(c) *Ecclesiastici. C. 40. V. 12.*

Dives hic est; illum sitis insatiabilis auri
Urit, pauperieque ipsa crudelius angit.
25 Ardet adhuc pejus miser hic, cui subdidit ignes
Insanos malesuadus Amor, probrosa Libido.
Hic caput efferre, et dominari, et anhelathonores:
Nec tamen assequitur. Sunt umbrae, umbraeque
fugaces.
Huic inimicitiae sunt, insidiasque veretur,
30 Horretque, et pavidus passim timet arma, venena.
Cives hic, illuc agitat discordia Fratres:
Vitricus huic asper; dura illi, et iniqua noverca:
Huic uxor crux est, dumjam naubeat illam.
Contrá hic uxorem nuper sibi luget ademptam
35 Morté, et funereas taedas, taedasque jugales
Heú! simul accensas. Matrem hic, hic luget A-
micum:
Hic Puerum, qui nimirum spes sola Parentis,
Morte sua tristem, solumque reliquit, et orbum.
Sed quis percensere mala, atque incommoda re-
rum
40 Humanarum, aut innumeros numerare labores?
Ut morimur nempé, utque orimur, sic vivimus
omnes
Flendo. Haec sois nostra est. Vel cum tranquilla
videntur
Omnia, cùm praeferit fusissima gaudia vultus,
Laetiamque sonant risusque, jocique petulei;
45 Cor lújet: lachrymas male concoquit, et premit,
intus.
Omnia felle madent. Nusquam sincera voluptas.
Conscius angorum, curarum et quisque suarum,
Quisque alium; semet nemo putat esse beatum.

Crescent invidiā magis hāc mala nostra, quod u-
nos
50 Nos miserōs, unos infāusto sidere natos;
Fausto alios, tristi delusi errore putamus.
Ac veluti excelsū Montem ē convallē profunda
Cūm procul aspicimus, contingere vertice coelum
Credimus; at si illāc fortasse ascendimus ipsi,
55 A coelo immensū quid adhuc distare videmus
Et nihil ad coelum ultrā vallem assurgere mon-
tem:
Sic alij est alijs; sibi nemo est ipse beatus.
Error! Mortales aequē miseri sumus omnes!
Equis tam felix fuit, est ve, ut plura ne optet?
60 Eccui Pax animi nullo turbata tumultu
Constitit? Heú! nostris quām longē illa exulat
oris!
Si quando ostendit se se Mortalibus aegris;
Ilicet aversata ipsos, terrasque perosa,
Subtrahit aspectu se se, et fugitiva recedit,
65 Vix abeuntem illam suspiria nostra sequuntur,
Succedunt animi angores, et pectora rodunt,
Subque alto effodiunt sibi corde cubilia curae.
Nec nos obniti contra tantumve, nec ipsae
Quem posuere semel curae, desuescere nidum.
70 Queiscumque adversis rebus, vel casibus actum
Stare animo immotum, cœū stat Marpesia cautes,
Et nec sentire, ut jactat bona turba Eosphorum,
Grandiloquae nugae, mera sunt et inania verba.
Sentimus mala nostra nimis, nec marmore nobis
75 Obriguit, nec fusum ē ferro est, aereve pectus.
Proh! nimium infirmi sumus, et succumbimus
ultrō:

Inclinari, actum praecepit descendere coelum.
25 Sed majus quid erat: nam demittebat Olympo-
Sa DEUS: Ecce DEUS, sanctum, et Spirabile
Numen
Cum sonitu venit, et vibratus ab aethere turbo
Flamarum, jubar immortale, innoxius ignis
Effundit se se in MATREM, Sanctumque Sena-
tum.
30 Dein varié in varias linguas formatur: et igne
Desuper incumbente. DEUS, DEUS insidet ipse,
Omnipotens vigor, Arcana, Infinitaque virtus.
Exempló firmati animi: quique ante latebras
Captabant pavidi, nec sé producere corám,
35 Audebant; ultró irrumunt, ardente fateri
Discipulos, comitesque Hominis se se illius esse,
Crudeli nuper, probrosa et morte perempti.
(b) Quem vos supplicio infami, mortique dedistis (a)
Hunc DEUS immortalem ad vitam à morte re-
duxit. (b)
40 Hisce oculis vivum, et redivivum vidimus illum
Nosmet, cumque illo nos manducavimus ipsi.
Hic est quem vates Sancti, quem oracula vestra
Ohim venturum, dudum vos ante monebant.
Talia dum memorant, non verba; sed ore to-
nare
45 Ore videbantur proferre, et pectore flamas.
Tum forte ad Solyma, et Templum concursus,
et ingens
Undique fervebat prisca ad solemnia turba.

(a) V. 23. 24.

(b) Et 32.

Parthi ibi pugnaces á tergo, cladeque Crassi (a)
Insignes: Medique suo Dejoce superbi:
50 Qui Tigri, Euphrate hác illáe claudutur, et arva
Inter utrumque colunt: Qui Thermodontia, Li-
cumque,
Sangariumque bibunt: Quos irâ, et murmure
terret
Horrisono undarum pontem indignatus Araxes:
Quique habitant quā consurgens juga mittit in
omnem
55 Quam vasta est Asiam Taurus, mons maximus
orbis:
Gens quoque cui magnum quondam latrator A-
nubis
Numen: et indigenae Libyae, Libyaeque Cy-
renes:
Et quos ubere alit laeto celeberrima centum
Urbibus, immiti et Rhadamantho Gnossia tellus:
60 Et qui multa adolescent, pretiosaque thura Sabaei,
Diversi linguis, diversi moribus omnes.
Quisque tamen patria lingua se, et voce doceri (b)
Credebant. Nova inauditae commercia linguae
Attoniti auscultabant. Vox eadem, et sonus
idem, (c)
65 Jam non idem; alias (mirum!) totidemque sonabat
Linguas, quot varias illabebatur ad aures.
Orbem Terrarum vox illa, et Spiritus ille
Implevit. Portenta Deum, simulachra nefanda

(a) V. 9 et. seq.

(b) V. 7, 8.

(c) 12.

Deficiunt vires, languet cor, vivere taedet.
Ucumque horribilis Mors est; evanuit horror:
Plerumque optamus mortem, amplexuque voca-
mus.

- 80 Tanta infelicitas mortalitatis taedia vitae!
Nempe procellosum semper, nunquamque quietum,
Vita mare est. Crêbris miseri ludibria ventis
Volvimus huc illuc, et circumvolvimus undis.
Humanum nihil in tantis opis esse periclis
85 Quod queat, affectosve manu, auxilioque levare.
Tu Deus unum es perfugium, et spes una salutis,
Quae superest. Desperatis succurrere rebus
Unus tu, et solus potes, atque imponere, nutu,
Quam libet irato tranquilla silentia ponto.
90 Impera, et attoniti fluctus, ventique silebunt.
Obruimur. Tu porge manum, mediasque per un-
das
Tuti incedemus pedibus. Calcabimus aequor,
Nec pandet se se, conculcatumve dehiscet,
Nec titubabit enim, nec nos vestigia fallent.

SPIRITUS DOMINI REPLEVIT ORBEM
TERRARUM.

Sap. 1. V. 7.

CARMEN XIX.

Postquam ab olivarum extollens se monte, vo-
lucri.

Nubé sedens, de mactata ab se Morte trium-
phum (a)

Victor agens, super astra redux descendit JE-
SUS:

- Qui fidi comites fuerant illum usque sequuti,
5 Cum jam frustra oculis ipsum sequerentur eun-
tem,
Atque ibi ne haererent monuisset nuntius A-
les, (b)
Tum demum ad Solyma inviti, tardique reversi
Omnes gestire, et laetari; rursus et omnes
Flere, et sublatum sibi suspirare Magistrum.
10 Ut soliti, cum de nido usque ad nubila librati
Se se Aquila, implumes pulli pipire, querique
Omnibus idem animus: conclusi paupere tecto.
In coelum mente erecti, pia vota precesque
Urgebant. Aderat JESU Sanctissima Mater, (c)
15 Lenibatque suis moerentis pectora verbis,
Et Gnati absentis munusque, vicesque gerebat.
Jamque dies decies quinque, et solemnia sacra
Instabant, PENTECOSTE de nomine dic-
ta, (d)
Cum subito, sudo coelo, pigro aere toto;
20 Improvisum, ingens latè increbescere murmur,
Et fragor audiri immanis, quasi saeva procella
Ingrueret, ruerentque in atrocia praelia venti.
Axe suo credas emotum, et cardine vulsum

(a) Act. C. 1, V. 9.

(b) V. 11.

(c) V. 14.

(d) Act. C. 2. V. 1 et seq.

SIRDBONIUS HOSCHUS

E SOCIETATE IESV.

LACHRYMÆS PETRI.

ELEGIA I.

Pecatum suum deflet.

Si qua fides superest periuro, poenitet eheu!
Poenitet. Haec causam vox agat vna meam.
Caetera dicetis, lachrymae, si vocis habetis
Pondera, si nulla fallitis arte fidem,
Ite igitur, facinusque meu n, culpamque piate,
Non intermissius currite semper aquis,
Vos mihi subsidium fluitis, vos pectoris hujus
Ex aliqua saltem parte levatis onus,
Ite, sed absque modo: causa immoderata dolendi est,
Illa sibi noctes vindicet, illa dies.
Ite, nihil satis est, non si crescatis eundo,
Crescere collectis vt solet amnis aquis.
Non ego mensuram vobis, non tempora pono,
Nec mea me paritur ponere causa modum.
Non moveor dannis f. rtunae criminis factis,
Nil cupere, et fluxas spernere doctus opes,

Dejicit, queis sacrilegas extruxerat aras
70 Cæca supersticio, plenaque ádolescat acerrá.
Bis seni illi homines indocti, ac retia tantum
Tractare, et pisces amo prensare periti;
Aurâ Divina aflatî, facti organa Sancti
Spiritus, Ignigenae intonuere. Tonitrua coelum
75 Terrasque, et Mare concussere, audita per omnes
Quâ se se extremos in fines porrigit orbis.

In omnem terram exivit sonus eorum, et in
fines orbis terraे verba eorum.

Ps. 18. V. 5.

FINIS

LACHRYMÆ

S-PETRI,

AVCTORE PÖETICO

R. P. Sidronio Hoschio.

SOCIETATIS IESV.

LEON: 1877.

APUD IOSEPHUM M. MONZON
Via (vulgo) de la Condesa.